

خولی فیرکاری 22 پهرتووک
پهرتووک 11

فیرکردنی پهرتووکى پیرۆز له بارهى زیان و مرگ - بهشى یهکهه

خویندنهوهى ههفتانه
پهیداوون 36-38، یاقوب 4-5
خویندنهوهى ئایهتیک بو
زهبوورهکان 49، پهیداوون 2

Kurdi Sorani CBM22-11
Bible teaching about Life and Death -1
WEEKLY READINGS
Genesis 36 - 38, James 4 – 5
READING FOR STUDY PAPER
Psalm 49, Genesis 2

We all are ageing

- "I can't do the things I used to do when I was younger" - how often we hear those words.
- And how true they are! We don't have to wait until we reach our 70s to find our powers failing, either.
- Even in middle age we cannot move as fast or think as quickly as we did when we were young.

ئىمه ھەموومان پىر دەيىن

كاتى بچووكتر بووم نەمدەتوانى ھەموو كاريك
بكم "چەند جار ئەم رستەيەمان بىستوو؟"

وھ چەندە راست بوون !ئىمه نابى تا گەيشتن بە
تەمەنى 70 سالى خۆراگرين تا ھيزيشمان لە
دەست بەيىن.

ھانەت لە تەمەنى مام ناوھنديش ناتوانين بەو
خىرايىھى كە گەنجىتى جوولە يان بىر بكمىنەوھ و
چالاكى بكمين .

Older every day

- We spend our life growing old, and we know for a certainty - if we stop to think about it - that one day we shall die.
- The words of the Psalmist are true when he says, "The days of our years are threescore years and ten; and if by reason of strength they be fourscore years, yet is their strength labour and sorrow; for it is soon cut off, and we fly away"(Psalm 90, verse 10).
- All men die. It has been truly said that the only certain thing about living is that one day we shall die.

هەر رۆژ پیرتر

زیانی ئیমে له ڕیرهوی پیربوون تیدهپه‌ری وه ئیمه بی گوومان ده‌زانین که رۆزیک دی ده‌بی بمرین ,ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر نه‌مانه‌وی بیریشتی لی بکه‌ینه‌وه .

ووشه‌کانی نووسه‌ری مزامیر راستیان تیدایه کاتیک ده‌لی " :ته‌مه‌نی ئیمه‌ حه‌فتا ساله وه ئه‌گه‌ر به‌هیز بین ,ره‌نگه‌ بی به‌ هه‌شتا سال به‌لام به‌ دریزایی ئه‌م ماوه‌یه ,هیچ شتی بیجگه‌ له‌ نازار و مه‌ینه‌تی به‌ر ئیمه‌ ناکه‌وی .له‌ هه‌ر ئانو ساتیک ره‌نگه‌ ته‌مه‌نمان به‌ کو‌تا بگات و بو‌ دوونیا‌یه‌کیتر له‌ شه‌قه‌ی بال بده‌ین .

(زه‌بووره‌کان 90، ئایه‌تی 10).

هه‌موو مرۆژه‌کان ده‌مرن . راستی ئه‌وه‌یه که ته‌نیا فه‌رمانی جیگیر له‌ باره‌ری زیان ئه‌وه‌یه که رۆزیک هه‌ر ده‌بی بمرین .

The first man on the earth

یهکهمین مروّف له سهر زهوی

- Why is it that we all grow old and die? To find the answer we must turn to the first book of the Bible, and read about the very first man and woman.

بو چی وهه‌هایه که ههموومان پیر ده‌بین و دواتر ده‌مرین؟ بو زانینی وولام، ده‌بی بگه‌یرینه‌وه بو یه‌کهمین به‌شی پهرتووی پیرۆز وه به‌باره‌ی یه‌کهمین زن و پیاوی سهر رووی زهوی بخوینینه‌وه.

- God made the world as a very lovely place for men and women to live in. He created the plants and animals first, and then, when all was ready, He made a man. It tells us in Genesis, chapter 2, verse 7 that, "The Lord God formed man of the dust of the ground."

خودا دونیای به شیوه‌ی جیگایه‌کی زور جوان و دلگیر بو زیانی زن و پیاو ئافراند. نهو سهره‌تا گزوگیاو نازله‌ی ئافراند وه دواتر که ههمووشتی ئاماده بوو، نهو پیاوی دروست کرد.

له په‌یدا‌بوون، بابی 2 نایه‌تی 7 ده‌لی که " :نهو کات خوداوه‌ند له خاکی زهوی مروّظی خولقاند

Dust + Breath = Living being

خاک + هه‌ناسه = زینده‌وهر زیندوو

- With wonderful skill a human body was formed. We can picture that lifeless body lying on the ground. What happened next?

هسته‌ی مرۆظ به پسیۆریه‌کی سه‌رسوور هینه‌ر شیوه‌ی
وه‌رگرت .ده‌توانین جه‌سته‌یه‌کی بی گیان بینینه به‌رچاو که
له سه‌ر زه‌وی که‌وتوو ه .دواتر چی روویدا؟

- God "breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul" (Genesis, chapter 2, verse 7).

بودا "له لووتی ئه‌ودا روحی زیانی به‌به‌ردا کرد وه مرۆظ
بوو به گیانیکی زیندوو"
په‌یدا بوون، به‌شی 2، ئایه‌تی 7 .

- The man began to breathe. He was alive! He could see, and hear, and think and feel - surely he was the most wonderful of the things which God had made.

رۆظ ده‌ستی به هه‌ناسه‌دان کرد .ئه‌و زیندوو بوو !ئه‌و
ده‌یتوانی بینی ،ببیستی ،بیربکاته‌وه وه هه‌ست بکا .بی
گوومان مرۆظ سه‌رسوور هینه‌رتین شت بوو که خودا
ئافراندبووی .

Adam is lonely

- Genesis, chapter 2, verse 8, "The Lord God planted a garden eastward in Eden; and there He put the man whom He had formed."
- Adam - for that was the name which God gave to this man - looked after the garden. He was told by God that he could eat any of the fruit he likes - except for one tree, which is called "the tree of the knowledge of good and evil" .
- God warned him, "In the day that thou eatest thereof thou shalt surely die" (Genesis, chapter 2, verse 17).

مرۆڤ ته‌نیایه

په‌یدا بوون , با بی 2 ئایه‌تی " :8 له دوا‌ی ئه‌وه خوداوه‌ند له سه‌رزهمینی عه‌دن) به‌هه‌شت (جیگرتوو له شه‌رق , باغیکی به‌دی هینا وه ئه‌و مرۆڤه‌ی که درووستی کردبوو له‌و باغه‌ی دانا.

ئاده‌م) ئه‌و ناوه‌ی که خودا بو ئه‌که‌م مرۆڤ دیاریکردبوو (له ناو باغه‌که ده‌گه‌را .له لایهن خوداوه پپی گووترابوو که ئه‌و ده‌توانی له هه‌ر جووره میوه‌یه‌ک که هه‌زی لی بی بخوات ,بیجگه له یه‌ک دار .که به " دره‌ختی ناسینی باش و خراپ "ده‌ناسرا .

خودا ئاگاداری کرده‌ووه " .ئه‌گه‌ر له میوه‌که‌ی بخۆی ,دلنیا‌به ده‌م‌ری "

God made woman

- Adam had only the animals for company; and they couldn't think in the same way as he could.
- He became lonely, and God said, "It is not good that the man should be alone; I will make him an help meet for him" (Genesis, chapter 2, verse 18).
- In Genesis 2:21-23 God put Adam to sleep, took one of his ribs, and shaped it into a woman - someone to be with Adam and share his life.

خودا ئافرهتی دروست کرد

ئادەم ئازەلەکانی تەنیا بۆ بۆ ھاورییەتی ھەبوو، ئەوان نەیان دەتوانی وەکوو ئەو بێر بکەنەو.

ئەو بە تەنیا مایەو. وە خودا فەرمووی " :سایستە نیە ئادەم بە تەنیا بۆ مینیتەو، دەبی ھاو دەمیکێ گونجاو بۆ ئەو بەدی بینم" (پەیدا بوون بەشی 2، ئایەتی 18).

پەیدا بوون بابی 2 لە ئایەتەکانی 21 تا 23 دەخویننەو، کە چۆن خودا ئادەمی بردە خەووە وە یەکیک لە پەراسووەکانی دەرھینا وە پەراسووەکە بۆ شیوہی زنیکی گۆری. کەسیک کە لە گەل ئادەم بی و ھاو بەشی زیانی بی.

Adam and Eve broke
God's law

- Now read Genesis, chapter 3, verses 1-13 and you will see how the first woman, Eve, broke God's law by listening to the serpent, and how Adam also disobeyed God.

نَادهم و حهوا پیشیلی فرمانی خودایان کرد

ئیسئا په‌یدا بوون بابی 3 ئایهتی 1 تا 13
بخویننه‌وه وه ببینن که چۆن په‌که‌مین
زن واتا حهوا، به گوی گرتن له
قسه‌ی مار، پیشیلی فرمانی خودای
کرد. وه چۆن نَادهم له فرمانی خودا
سه‌رپیچی کرد.

You will surely die

دهلنیا بین دهمر هت

- By breaking God's law they had sinned; and as we have already seen, the wages of sin is death.

به سهرچیچی کردن له فرمانی خودا نهوان له
تاوان تیوهگلان وه ههر بهوجوره که پیشتر
بینیمان پاداشی تاوان مهرگه.

- Adam and Eve knew that, too, for God had said to them,

ئادهم و ههواش نهوهیان دهزانی، چونکه
پیشتر خودا نهوهی پی گووتبوون:

- "In the day that thou eatest thereof thou shalt surely die" (Genesis, chapter 2, verse 17)

"ئهگهر لهو میوهیه بخوی به دلنیایهوه
دهمری"

- پهیدا بوون، بهشی 2، ئایهتی 17.

The punishment

- The serpent was punished for his part in causing the trouble. Adam and Eve were condemned to death, and driven out of the garden.
- Although they lived a long time after this, Adam and his wife became dying creatures - and, just like us, they would get tired and sick, and at last grow old and die.

سهزادان

مارهكه له بهر ئهوهى ببوه هۆى نانهوهى
كيشه ,سزا درا .ئادهم و حهوا به مهرگ
سزا دران وه له باغى عهدهن دهركران.

ههر چهنده دواى ئهو رووداوه ئهوان بو
ماوهيهكى زور زيان ,بهلام ئادهم و
هاوسهرهكهى مردنيان بهدى هينا وه
ئهوانيش ريك وهكوو مارهكه تووشى
ماندوویتی ,نهخوشى ,پيرى و مهرگ
بوون.

The punishment = return to dust

- The words of God were certain - "Dust thou art, and unto dust shalt thou return" (Genesis, chapter 3, verse 19).
- You will remember how, when God made Adam, He "breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul" (Genesis, chapter 2, verse 7).
- All human beings are 'living souls', but when they stop breathing, their life has gone - they become 'dead souls'.

سهزادان – گهرا نهوه بو خاك

ووتهی خودا یه کلاکهره وه بوو " وه له کۆتاییدا بو ههمان خاك
ده گه رییه وه که لی وه رگیرای :چوونکه تو له خاك بهدی
هاتووی و بو خاکیش ده گه رییه وه

پهیدا بوون، بهشی 3، ئایهتی 19

بیگومان بیرتانه که خودا چۆن ئادهمی خولقاند .ئهو " وه له
ناو لووتی ئهو روحی زیانی تیکرد وه ئادهم بوو به
نهفسیکی زیندوو "پهیدا بوون ,بابی 2 ئایهتی. 7

ههموو مرۆظهکان نهفسیکی زیندووون بهلام کاتیک له
ههناسهدان دهکهوون زیانی ئهوان له ناو دهچی وه دهبن
به " نهفسی مردوو."

The dead know nothing

- Ecclesiastes says:
The dead know nothing
- "For the living know that they shall die: **but the dead know not any thing**, neither have they any more a reward; for the memory of them is forgotten. Also their love, and their hatred, and their envy, is now perished; neither have they any more a portion for ever in any thing that is done under the sun."
(Ecclesiastes, chapter 9, verses 5-6).

مردووہکان هیچ نازانن

ھەر بہو جوړه که نووسهري پهرتووکي کو مه لگا دهلی:

مردووہکان هیچ نازانن

"له بهرئوهی زیندووہکان دہزانن که دہبی بمرن ,
بهلام مردووہکان هیچ نازانن ئەوان چیترا پاداشت
وہرناگرن چونکہ باسی ئەوان فہراموش دہکری
ھەر وہا خوشهویستی و نہفرهت و حهسوودی
ئەوان ،ئیسنا نابوود بووہ و چیترا تا ئەبہد
ھەرشتیک کہ له زیر ھەتاو دہکری نسیبی ئەوان
نابی"

- ژیرمہندی، بەشی 9، ئایهتی 5-6.

In the day we die
our thoughts
perish

له هه مان پوژدا نه خشه كان ده سړيته وه

- Or, as we read in Psalm 146, verses 3-4,
- "Put not your trust in princes, nor in the son of man, in whom there is no help. His breath goeth forth, he returneth to his earth; in that very day his thoughts perish."

يان هر به و جوړه که ئيمه له
زه بووره كان 146 نايه تي 3 و 4
ده خوینينه وه"

• نه پشت به ميره كان بيهستن، نه به
ناده ميزاد که رزگار بيان له لا نييه.

که روحي ده رچوو بو خوله که ی خوی
ده گه ريته وه، له هه مان پوژدا نه خشه كان
ده سړيته وه .

Sin and death in the world

- The apostle Paul helps us to understand how this affects us. In Romans, chapter 5, verse 12, he says,
- "By one man sin entered into the world, and death by sin; and so death passed upon all men, for that all have sinned".

تاوان و مهرگ له جیهان

پۆلسی نیردر او یارمهتی ئیمه ده‌دا له تیگه‌یشتن له
چۆنیهتی کاریگه‌ری ئهم بابته‌ته له سه‌ر زیانی
ئیمه .ئهو له رۆمیان بابی 5 ئایهتی 12 ده‌لیت:

"کاتیک ئاده‌م تاوانی کرد ,تاوانه‌که‌ی ئهو ته‌واوی
نه‌وه‌ی مرۆقی کرد وه‌ بووه‌ هۆی
بلاو بوونه‌وه‌ی مهرگ له سه‌ر انسه‌ری دوونیا .
له‌ ئاکامدا هه‌موو شتی تووشی رزین و
خراپوون بوو ,چوونکه‌ مرۆظه‌کان هه‌موو
تاوانیان کرد

Like Adam we sin

وهكو ئادهم و حهوا تاوانبارين

- Adam and Eve became sinners. We are their children, and so we are sinners too. Our very nature is a sinful nature; or as Paul puts it, we are by nature "children of disobedience".

- Like our father, Adam, we sin, and, like him, we die.

- It is not our fault that we have a sinful nature, and it certainly is not God's fault. It was Adam's fault, and our misfortune.

ئادهم و حهوا تاوانبار بوون . ئيمه مندالانى ئهوانين
وه له ئهجامدا ئيمهش تاوانبارين . سرووشتي
ئيمه , سرووشتيكى پيسبوو به تاوانه , يان هر
بهو جوړه كه پولس دهلى , ئيمه به سرووشت "
مندالانى سهريچيكار "ين ... وهكوو باوكمان ئادهم
تاوانمان كردوو وه وهكوو ئهويش دهمرين .

ئهمه خهتاي ئيمه نيه كه سرووشتيكى پيسبوو به
تاوانمان ههيه وه بيگومان ئهمه خهتاي خوداش
نيه . ئهمه خهتاي ئادهم و چارههشي ئيمه بوو .

مرۆف له خودا توور هیه ؟

Man angry with God?

- We are being very foolish if we blame God.
- Instead we should thank Him. We should thank Him because He has given us a chance to live at all, which we have no right to, really; and we should especially thank Him for giving us a way of escape from our hopeless plight.
- We are not blamed for being born with a sinful nature, but we deserve great blame if we neglect God's offer of a way of escape.

زۆر نهزانين ئەگەر خودا به خهتابار بزائين.

له جياتى ئەوه دهبي سپاسى بکهين . دهبي سووپاسگوزارى
ئەو بين که چانسیکی دووباره ی بو زیان به ئیمه
بهخشیهوه . شانسیک که به هیچ شیوهیهک شایانی
نهبووین . وه ئیمه دهبی به شیوهیهکی تاییهت سووپاسی
بکهين چونکه ئەو ریگای ههلاتن له گیروگرفتی
بیهیواکهری به ئیمه نیشان داوه .

ئیمه به خاتری له دایکبوون به سرووشتیکی پیسبوو به
تاوان , تاوانبار نین , بهلام ئەگەر لهو ریگای دههچوونهی
که خودا بو ئیمه ی پیشنیار کردووه , غافل بین , شایانی
لۆمه ی زیاترین .

Summary

پوخته

1. God made Adam from the dust of the ground.

1. خودا ئادهم له خاکی زهوی دروست کهرد.

2. He caused him to live, by breathing into his nostrils the breath of life.

2. ئهو به ههناسه روحي ژيان له لووتی ئهو به ئهوی ژيانی په به خشی.

3. God gave Adam a commandment. He told him that if he broke this commandment, the punishment would be death.

3. خودا به ئادهم فرمانی دا و بهوی دهلیت که نه گهر نافرمانی بیکه ی، سزایهکت مهرگ ده به.

4. Adam and Eve broke God's commandment. They became dying creatures.

4. ئادهم و حوا فرمانی خودایان شکاند و مهرگی بو زهوی هینا.

5. All men are descended from Adam; all are sinners, and all die.

5. هه موو مروقه کان له وه چه ی ئادهمین، هه موو گونا هبار و ده مریین.

5. 6. As we shall see in the next three lessons, Christ brought men a hope of life.

6. عیسا به مرو ف هیوای ژيانی په ده بخشیت.